૮૯૭૨
૧૯૭૨

शाहजहाँ ओर शाहपरी.

(એક શાહજાદા મઅ ખીદમતગારકે જંગલમે બરાયે સેદકે આયાહે ઓર શીકારકે ના દેખનેસે અફસોસ કરતા ઓર ગાતા હે.)

બાબ ૧ લા. પરદા ૧ લા. જંગલ.

લાવણી. પોલુકી રાહ.

ઇધર આતો હાથ લગાઓ રાત રહી થોડી—એ રાહ.

શાહજાદા—ઇસ જંગલમે શીકાર મુજકો નજર નહી આતા,
આહ અફસોસ ઇસ બાઇશસે દીલ હે ઘબરાતા;
ખીતમતગાર—કીઊં શેહજાદે ઇતના અફસોસ કાહેકો તું ખાતા,
દેખ વો સામી ચરતા હુવા હરન જો એક આતા;
શાહજાદા દેખે—હાંહાં હાંહાં દેખો દેખો વો હે આતા,
મારો મારો તીર લગાઓ નહી તો હે જાતા.
(મારના તીરકા ઓર શીકારકા ગાએબ હોના ઓર બાગકા ઓર પરીકા ઇજહાર હોના ઓર પરીકો દેખકે શાહજાદેને ગશ ખાકે ગીરજાના ઓર પરીને ઉડ જાના.

પરદા ૨ રા. રસ્તા.

ગજલ. જંગોટીકી રાહ.

કીસકા દરદે ગમ જાલીમ ઉસે ખેહાર કયા કરના—(એ રાહ.)

શાહજાદા—જો ગુજરાસોનહા દીલપર ફીર ઉસકી યાદ ક્યા કરના,
ગયા મતલબ નીકલ હાથોસે અબ ફરીયાદ ક્યા કરના;

૬૫

નીશા આંખોસે હોતાહે હરન જબસે જવાની,
છલાવા બન ગયા વો જાન અબ એ ઉસ્તાદ ક્યા કરના;
કીયા રંજુર દીલ અપના ફીરાકે યારને યારો,
ગયા જબ શાદ એ દીલ ગેરસે દીલ શાદ ક્યા કરના;
ચુબાયા નશતરેગંમ કીસને હે મેરી રગો જાંમે,
મરજ મેરેકી અબ તદબીર અએ ફસ્સાદ ક્યા કરના;
હુવા જબ દુર આંખોસે મેરા આરામ જાં યારો,
ફીર અબ ગેરોંસે એ યારો તલબ ઇમદાદ ક્યા કરના.

૧૯૭૨

પરદા ૩ રો. દરબાર.

ગજલ. (જીંજોટી દાદરા.)

રામસગરાં—તું અજબ શાહે ઉલા હે મેરા જી જાનતા હે,
સાયાએ ફજલે ખુદા હે મેરા જી જાનતા હે;
કરદે બે માલકો યક આનમે તું માલામાલ,
ક્યા અજબ અહલે સખી હે મેરા જી જાનતા હે;
તું વોહ શાહે શુજાઆને જહાંમે યકતા
જો તેરી ફોજે લીવાહે મેરા જી જાનતા હે,
યાદ શાહાંને ઉલુલ અજમકી કરતી હે જહાં,
તું મેરે દીલમે બસાહે મેરા જી જાનતા હે,
તેગ અબરૂકે ઇસારેસે હો દુશમન મકતુલ;
ક્યા તેરી તેગે જફાહે મેરા જી જાનતા હે,
કસરે આલાહે તેરા બહરે જહાં માયદને ફેજ;
મખજને શાહે ગદાહે મેરા જી જાનતા હે.

આદીલા ફાઝીલા ફૈયાજ જહાં બન્નો અકીલ;
જો કહું તુજકો બજાહે મેરા જી જાનતાહે.

મુજે બાદ કંઇ એકસાલકે યારો કલ જોં નજર આગએ.—એ રાહ.

શાહઝાદા—ચલા હેફ વકત સબાબકા મેરી ઉમર યુંહી બસર હુઇ,
મુઝે લુતફ એશ જવાનીસે અએ ફલક જરા નખબર હુઇ;
રખા મીસ્લે સરવે ચમનહરા નતો ફુલા ગુલ નતો ફલલગા,
મુઝે કયા જવાનીસે ફાએદા તેરી આસમાં યે નજર હુઇ;
મુજે રોજ રોજે અલમ હુવા હુઇ રાત દીલપે શીતમ હુવા.
યે ગુબાર સીનેમે જમ હુવા મેરી શામ ગમ ન સહર હુઇ,
નયે ચીંહકીજો લગી ઝડી મેરે એશકી નબંધી લડી;
કભુ રાતદીન ન કીશી ઘડી મેરી આહ ચસમ ન તર હુઇ,
યહી થા કે કોનો મકાનમે થા લીખ્યા જમીનો જમાનમે;
રહું હોકે તનહા જહાનમે યહી બેબશીહીન રાર હુઇ.

રાગ પીલુ.

તાંબેકા પઇસા જરીકા રૂમાલ: કે દેવે હોલાવે અલ્લાહીકા લાલ.

બાદશાહ—ઐ ફરજન્દ હે કેસા યે તેરાં હાલ;
કે કીસ લીએ કરતાહે યું જી મલાલ,
પીદર મેં હું તેરા તું ફરજન્દ હે;
મેરા નુરદીદા જીગર બન્દ હે,
ન રખ હાલપોશીદા દીલમે જરી;
કે કેહે દે મેરેકો સભી ઇસ ઘડી,
ક્યા બાઇસ ઇતના તું આરજુરદા હે;
યે દીલ કીયું તેરા યું પરાગંદાહે,

બેદાદ મુઝે યાદહૈ વહ્લાહી તુમારો—એ રાહ.

શાહજાદા—ક્યા અન જવાનીપેહૈ અઇયામ હમારા;
શાદી જો હો તો નેકહો અંજામ હમારા,
મનસુબ કરો હમકો કીસી રશક ચમનસે;
અબ કોઈ ગલેહાર હો ગુલફામ હમારા,
શાદીસે કરો શાદ પદર મુજકો ઇસદમ;
બસ નામ તુમારા હોતો હો કામ હમારા,
શાદીસે હોં અબ શાદ અભી બીયાહ રચા દો;
એ કીબલા અગર ચાહતેહો આરામ હમારા,
જો કીસેહો મશહુર જહાં નામ હરએક જોઅ,
હોતાહે અભી તુસ્ત લબે બામ તુમારા;

ખુદા રાજાજી રખો શાદ કામ—એ રાહ (જેજેવંતી)

બાદશાહ—યે માલુમ હુવા હાલ તેરા મુજે,
કે બસ ચાહીએ આજ જોરૂ તુજે;
બહોત ખુબ અબ દરદ ગમ ન ખા,
મેં તદબીર કરતાહું એ દીલ લગા;
સુન યે હુકમ મેરા જરા તુ વજીર,
જા મુલક પુરબકો રોશંન જમીર;
વહાંકે શહીનશાહસે કરયે પયામ,
અવ્વલ જાકે બોલ ઊસકો મેરા સલામ;
ફીર બાદ ઉસસે દુખતરકી દરખાસ્ત કર,
અગર વો કબુલે તો બહેતર મગર;
નહીતો યે કહેના કે એ બાદશાહ,
તું કર તેરી તૈયાર ફોજો સીપાહ;

અગર મરદુમીકી હે કુછ તુજમે બુ,
તો હો જા મુકાબીલ જરા રૂબરૂ;
નહીતો યે લડકીકી નીસ્બત તું કર,
ઇસ્રાતોર કહેના વહા જાએ કર;
અગર વો કબુલે યે પેગામકો,
તુ આ જલદ કર યેહી અનજામકો.

છોડદે ડરકી બાત મીયાં—યે રાહ. (સ્વારી દેશ)

વજીર—બેહેતર જાતાહું મેં સાહેબ બેહેતર જાતાહું,
પેગામ આપકા જાકે ઉસકો અભી સુનાતા હું,
જો જો મુજસે તુમ યે બોલે ઉસકો જા બોલું;
હાલ યે અપને દીલકા સારા હરએક જા બોલું.—બહેતર.

પરદા ૪ થા. રસ્તા.

(રાગ દેશ).

કયા હુસ્ન ઇસપરીકો ખુદાને અજબ દીઆ—યે રાહ

વજીર—પુરબકી તરફ મેરેકો બસ જાના આજ હે,
વહાંકે શાહકી બેટીકો લે આના આજ હે;
અવ્વલ તો જા સુનાઉં યે પેગામ શાહકા,
ગર ઉસને જો કબુલાતો ફીર આના આજ હે;
ગરવો નહી કબુલે તો ફીર ઉસકે સંગ આજ,
જંગો જી દાલ કરકે ફતેહ પાના આજ હે;

પરદા ૫ વા. જંગલ.

(એક સેહરા દકલીકમે આઠાર પરીયાં શાહપરી ગુલનારકી ઇનતીજારીમે ગા રહી હે.)

ગજલ ભેરવી.

બહાર આઇ હે બરહે બાદ એ ગુલગુંસે—(એ રાહ.)

પરીયાં—હમારા કદ અગરચે રશ્કે સરવે જો એ બારી હે,
તેરે આનેસે પીયારી આમદે ફસ્લે બહારી હે;
હરએક ગુનચા દહનદીલ તંગહે જીસકે નજારેસે,
ગુલે રૂખસારીસે તેરે પરી ક્યા આબદારી હે;
હરએક નોકે મજાહસે બસદીલે ઉશ્શાક ઘાયલ હે,
તેરી તીરછી નીઘાહ બરછીહે કાતીલ ક્યા કટારી હે;
ગુલે રૂખશારસે તેરે ગુલે ખુરશીદ હે શરમીંદા,
સીઆ કાકુલ અજબ ખીજાલત દહે મુશકેત તારી હે;
તેરી સુરતપે શૈદા જીનો ઇન્સાં કયું ન હો પીયારી,
તું હે વો શાહપરી પરીયોંકો તેરી ઇનતેજારી હે.

(આશમાંસે અબરકા શોર હોતા હે ઓર બીજલી ચમકતી હે તો પરીયાં ખોફખાતી હે ઓર ગાતી હે.

અંગરેજી રાહ જીનોટી—કાલિંગડાકી.

પરીયાં—યે ક્યા કહર હે દેખો જલદ આસમાનપર,
છાઇ ઘટા હે અબ્રકી યક પલમે આનકર;
બાઇસ ઇસકા ક્યા હે હમસે બોલો કોઇ ખબર,
જો એ બીજલી ચમક રહી હે આસમાં ઉપર;

શાયદ યા પે હોતી હોગી શાહપરી અજહર,
ઉસકે બાઇસ હો રહા હે શોર ઔર શર.

(અબ્રમેંસે નમુદા હોના પરીકા ઔર આરો પરીયોને ઉસકી
તાઝીમ ઔર તકરીમ કરના ઔર આમદ ગાના.)

ભેરવી કેરબા.

કોસ્મતકા તેરે તારા ચમકા—(એ રાહ.)

પરીયાં—આના તુમારા હોવે મુબારક યે તુમ આવો હમારે મેહરબાન,
ભલારે યે તુમ આવો હમારે મેહરબાંન બખતકા તેરે,
આનેસે તેરે હમ હુવે શાદ મારી શાહપરી દીલજાન.

પરીરૂલીશાકે લાએક તું હૈ કરીમ.—(એ રાહ.) મસનવી માલકોશ.

શાહપરી—મૈં ગુલનાર હું નામ શાહપરી,
સભી પરીયોંમે હૈ મેરી સરવરી;
ફલકપર યહીં ચાંદ સુરજ હે દો,
મુઝે દેખ હોતે શરમ શાહ વો.;
ઔર હુરોમલક જીતને જી થાન હે,
સભી દેખ મેરેકો હૈરાન હે.

જંગલમે ઇત્તીફાક વહાં શાહજાદેકા શીકાર ખેલતે ખેલતે નીકલ આના.

ઇસ આતશે ફુરકતને કહાં આગ લગાદી.—(એ રાહ.)

શાહજાદા—દીલકો મેરે જાના તપે ફુરકતને જલાદી,
ઇસ આતશે સાજાને કહાં આગ લગાદી;
આવારા કીયા ઘરસે નીકાલા મુજે તંહા,
ઉલફતને યે મેદાન કફે દસ્ત દીખા દી;
જો કુછ કે હુવા હીજરમેં એ હાલ હમારા,
ક્યા તુમસે કહું મેં કે વો હે બાત જીઆદી;

મીલ આકે ગલે મેરે ગુલઅંદામ ખુદારા,
દુરીને તો ખુનેજીગર આખુંસે રોલાદી;
એ ખાતનશી આકે મેરે દીલમે મકીં હો,
અલ્લાહને હે તેરી મેરે આંખુમે જગાદી.

એદરીઆ મોજ ગુનાગુંબર આમદ.—રાહ.—ગજલ. ઇંગ્રેજી.

શાહપરી—અગર હે દીલસે તુ મેરેપર શેદા,
તો કેહતી હું મે યે તુજકો હો વયદા;
મીલુંગા ગૈર ઓરતસે ન હરગીજ,
યે અવ્વલ રૂબરૂ મેરે કસ્મ ખા;
સીવા મેરે ન આશીક હો કીસીપર,
તું દે ઇસ બાતકા મુજકો મચલકા;
તુ કસ્મીયા એ કર ઇકરાર મુજસે,
કે કહેનેસે ન તું અપને બદલ જા;
રહે કાયમ જબાને રાસ્તીપર,
સીવા મેરે કીસીકી નહો પરવા.

અજલકે કુચેમેં.—ચમન કલ્યાનકી રાહ.

શાહજાદા—જો ઇસતરાહસે સનમ તુજસે દીલ લગાઉંગા,
કસમ ખુદાકી તુઝે છોર કહીં ન જાઉંગા;
હજાર લાખહે દુનીઆંમે ખુબરૂ ગરચે,
યકીન જાન મેં આશીક તેરા કહાઉંગા;
યે ઇશક ખારહો હરગુલ બદનકે દીલમેં મેરા,
ન ખટકું આંખમેં એસા તેરે સમાઉંગા.
મે જુલફે બાલકા માઇલ હું આપકે સાહેબ,
કીસીકે દામમેં દાના હું મેં ન આઉંગા;

હો મરદ મેહરીસે મેરે ખુનુ કબુતા ન એ હીંદ,
યે લોહ દીલપે મેં નકશા તેરા જમાઉગા.

કોઇદમ કે સાકી ગે અબ્ર હુવા—ગજલ. ઝીંજોટી કાનડા.

શાહપરી—તેરી બાતપે મુજકો યકીન હુવા,
ચલ આ યે ગલેસે લગાઉં તુજે;
અબ દીન રેન તુજકો પીયારે મેરે,
યહી સીનેપે અપને ખીલાઉ તુઝે;
કોલસે બેકોલ હોના નહીં,
ફીર તબતો સુજાકો પોહોચાઉ તુઝે.

પરદા ૬ વા. રસ્તા.

લાવણી ઝીંજોટી

(દો શરાબીકા દાખલ હોના).

શરાબી પહેલા—એ યાર શરાબહે આલા ટુક પીકર હો મતવાલા,
યે એશ જહા દીખલાવે આંખોમે કેફ જબ આવે;
હે દેખ મઝે દોશાલા ટુક પીકર હો મતવાલા.

શરાબી દુસરા—યે બાત જબાંપર મતલા એ યાર નમુજકો બહેકા,
યે કામકાં કર મું કાલા મત પીકર હો મતવાલા.

પહેલા—હે યાર જહાં મે ખાના, હે એશકા યા પેમાના;
હે રંગ મઝે ગુલ લાલા, ટુક પીકર હો મતવાલા.

દુસરા—જો કોઇ શરાબ પીતાહે, વો ખાર યહાં હોતા હે;
યે કાર નહી હે આલા, મત પીકર હો મતવાલા.

પહેલા—કીઉં કરતા મુજસે હુજ્જત, જરા દેખ તુ ઇસકી લજત;
લે હાથસે મેરે પીઆલા, ટુક પીકર હો મતવાલા.

દુસરા—યે કામહે શેતાની બસ, સુન યાર મેરે દીલ જાની.
નહીં શોર શીગાં કર નાલા, મત પીકર હો મતવાલા.

પરદા ૭ વા. દરબાર પુરણકે શાહકી.

યાકુતપરી સુન બાત તુ મેરી—ભેરવીકા લાવણી.

ચોબદાર—અરજ યે મેરી સુન એ સાહેબ કહેતાહું ઇસ આન,
એક વજીર કોઇ કીસી શાહકા લાયાહે ફરમાન;
શાહ.—જલદ લેઆ તુ ઉસી વજીરકો દેર ન કર ઇસ આન,
દેખું વો ક્યા લાયા હોગા મેરેપે ફરમાન.

(આના વજીરકા)

અફસોસ કીસતરાંહકે યે મે સુનતી હું કલામ—કાલીંગડેકા દાદરા.

શાહ.—કૈયેં હજુર આપ કહાંસે યે આએ હો,
મુદત મદીદકે બાદ જો તશરીફ લાએહો;
ફરમાઇએ જબાંસે કરમ કીજીએ સાહેબ,
કીસકા મેરેપે આજ ક્યા ફરમાન લાએહો;
અપને લઅલ લબકો જરા ખોલકે કહો,
જલદી કરો બઆંન જો દીલમે છુપાએ હો.

હમ આપસે લેકર રજા સવેરામેં ગએ.—જી ઝોટીકા.

વજીર—સુન એ શહીનશાહે જહાં કહેતા હું તુમસે યે બીઆં,
ખીદમતમેં મૈ અબ આપકે મશરીકસે આયા હું યહાં;
શહેરે સબાકા બાદશાહ ઉસકા હુમાયુંન નામહે,
મેં હું વજીર ઉસ શાહકા ભેજા ઉને પેગામ હે;
લડકા જો ઉસકા એકહે મીસલે ચંદર રોશન જબી,
લડકી તુમારી દો ઉસે ઇતની અરજ હે બિલયકી.

પૈકમ્બા મસનવી.

તુ જરા દોડ જા—રાગ પીલુ.

શાહ.—બહોત ખુબ મેને યે પેગામકો,
કબુલા યહી નેક અંજામકો;
મે ચલતા તુમારે હું ફીલહાલ સાત,
કે લે હમરાહ અપની યે સારી બરાત;
ઔર દુખતરકોભી સાત લેતા હું આજ,
વહાં જાકે શાદીકા કરતા હું કાજ.

પરદા ૮ વા. જંગલ.

(વજીર શાહ ઔર લડકી વગેર દુબસકા દાખીલ હોના.)

દેશ રાગ.

વજીર.—અરે એ સીપાહી તું અબ જલદતર,
કે શાહ હુમાયુંકો કર યે ખબર;
કે પહેલે હમારા તુ કહેના સલામ,
ઔર બાદ યે કહેના કે એ નેકનામ;
શાહીં શાહ ફગફુર પુરબકા શાહ,
વજીરાં અમીરોંકો દઇજાજ જાહ.
તુમારી વો સરહદમેં આએ હે આજ.
વો લડકીકી શાદીકા કરનેકો કાજ;
તુ મુજદા સુના યે ખુશીકા વહાં,
હમ આતે હે પીછે તેરે બેગુમાં.

પરદા ૯ વા. મહેલ.

મોલા આજ હમેરો ગે ચંચલ છબીલા—એ રાહ.
જોગી આશાવરીકી.

સીપાહી.—સુનએ આપ હમારે શાહીનશાહે આલી,
કે બેશક હો તુમ સબ રૈયતકે વાલી;
કે શાહે પુરબકો વજીર લેકે હમારા,
વો આયાહે સરહદમેં અપને ખુશહાલી;
યે મુજદા ખુશીકા સુનાનેકો મૈ અબ,
યહાંપર મેં આયા હું સુનીએ બહાલી.

હાલેદીલ અબ કીસ તરાંહ તુમસે—ગજલ. કોસીયાકી રાહ.

શાહ.—મુજદા યે સુનકર મેરા દીલ ખુશ હુવાબી યાર આજ,
ઓર સીનાબી હુવા મીસ્લે ચમન ગુલજાર આજ;
જાઓ ઇસ્તકબાલ કરકે ઉનકો લે આવો યહાં,
તુમ ઉનહે તાઅજીમ ઓર તકરીમસે યકબાર આજ.
(ઇતનેમેં આનાપુરબકે શાહકા મઆ વજીરકે દુખતરકો હમારા લેકર.)

આઓ આઓ મેહરબાન.—જોગીયા રાગ.

શાહ.—આઇએ આઇએ મેહરબાન આઇએ,
યેહમાંનમંદ અપના મુજકો બનાઇએ;
આપકી એન ઇનાયત હુઇહે,
કરમ બક્ષી ઓર ઇતની ફરમાઇએ;
યે જો લડકા હે મેરા સુનો તુમ,
ઇસકો અપના ગુલામ બનાઇએ;
લડકી દે કરકે લડકા યે લીજીએ,
મેહરબાની યે મુજપે ફરમાઇએ.

સુબહાનઅલ્લા ખુદાને કયા બનાઇ હૈ તેરી સુરત.—સોંધ ભૈરવી.

પીદરે દુખતર—બહોતખુબ આપકા ફરમાન એ અપને સર ચડાતાહું
યે જો કુછ મુજકો તુમ બોલે મેં ઇસસે સિર ચડાતાહું;
મેં હાજીર હું યે ખીદમતમે ઓર લડકીભી હાજીર હે,
તુમહારા એ જો કહેનેકો મેં આંખુસે બજાતા હું;
બુલાઓ જલદ કાજીકો પડાઓ અબ નીકા ઇનકા,
યે બેટી હૈ ઇસે બેટા મે અપના યાં બનાતાહું.

જા જા બેટેકો તેરે બુલાલારી.—(એ રાહ.)

પીદરેપીસર—જાકે કાજીકો જલદી બુલાલારે,
ઓ બુલાલારે ઓ બુલાલારે—જાકે કાજીકો.
યહાંપે અબ તું દેર નહી કર,
મેરા યે હુકમ બજાલારે—જાકે કાજીકો.

(શીપાઇ કાજીકુ લેકે આતા હૈ.)

રૂહ બદનમે હૈ તપાં દીલકો હૈ,—ભૈરવી રાહ.

કાજી બખત—ખુલા હે આજરોજ ગાઓ મુબારકબાદીઆં,
છોટેબડે યહાંકે સબ કરતે રહો ખુશહાલીઆં.
દુલા દુલહનકો યા ખુદા રખના હમેશા શા શાદ,
રોજે હશર દીન તલક રેહવે યેહી આબાદી યા.
દીનરેનયે રહે ખુશી યેહી હૈ બસ દુઆ મેરી,
આમીને આમીં તુમ કહો દીલસે સભી ખરીતીઆં.
શામસગીરાં—દુલહન તુજકો યે હોવે મુબારક,
આજ અરે સદાર બદરે—દુલહન તુજકો.

આલી મનાલી સબ મીલકે ઇમુજા,
કહેતે ખુશી હરબાર બનરે—દુલહન તુજકો.

(ઇનકી શાદી હોતી હે ઓર એન શાદીમે દુલેકો માઅશુક શાહપરીને વહાં આના ઓર વે દુલા દુલહનકો દેખકે કોનારેપર ખડી હો કરકે તમાશા દેખના દુલેકો બેહોસ બનાના ઓર સબને, દુલેકા મુરદા દેખકે શોર મચાના.

શાદી બના બની કી મુબારક બાહાર હે—ગજલ જીજોટી.

પીદરેપીસર—અફસોસ ક્યા હુવા યે તુજે હાએ એ પીસર,
યે હાલ તેરા દેખ નીકલતા મેરા જીગર;
યે મોત તેરી મુજકો ન કીઉ આઇ હાયે હાય,
તા દુઃખ યે તેરા મેરેકો આતા ન કુછ નજર;
યે ખુર પરી બહુ જો મેરે ઘરમે આઇ આજ,
ઇસકે સબબસે બેટા મેરા યે ગયા હે મર;

મુરતે જાદ સોતા હે ગલે લગાકે ગો ક્યા યાર—ગજલ ભેરવીકી.

દુલહન—અફસોસ યે મોત તુજકો યહાં કેસીહે આઇ—હેહે મેરે જાની
મેં કેસી સહું તેરા યે અબ હાએ જુદાઇ—હેહે મેરે જાની.
ક્યા હોગયા યકબાર તુજે હાએ એ દીલબર-કુછ બોલ એ સરવર
યે એન ખુશી વક્ત તુમે નીન્દ ક્યા આઇ—હેહે મેરે જાની.
મે રોતી ખડી હું યે તેરી બાલીકે ઉપર—ટુક દેખ એ લીબર,
યે શોર યહાં કરતે તેરે બેન ઓર ભાઇ—હેહે મેરે જાની.

હવસકો હમને જાનાહે બુરાઇકાં નીશાના હે—કલ્યાણ જંગલા.

દુલહન—ફલક યે હમને જાનાહે તુજે હમકો સતાનાહે;
અરે ક્યા એ ન શાદીમે હમારે તુને ઘર લુટે,
મરે શેહજાદે ઓર જીતે રહે હમ બખતકે ફુટે;

ફીરાકે યાર અબ હાતુસે હમ તેરે મર છુટે,
ભલાવો ક્યા કરે કે જીસકે સરપે આસમાં તુટે;
જરૂર એક રોજ જાનાહે કે મરનેકા બહાનાહે,—ફલક
ફલક ક્યા એન શાદીમે મુજે તુને રૂલાયાહે;
જુદા આરમજાં મુજસે કીયા તનહા બીઠાયાહે,
ખુશીકે દીનમેં યે કેસી ગમી તુને દીખાયાહે;
હસાનેકી જગે યે આહ ક્યા તુને રૂલાયાહે,
તુજે બસ્તી છુડાનાહે મુજે જંગલ બસાનાહે;—ફલક.
હમે બેઠબીઠાએ કીઉ સતાયા આસનાં તુને,
કિયા અંધેર આંખુમેં હમારે યક જહાં તુને;
છુડાયા હમસે જાલીમ આહ યે કેસા જવાં તુને.
ઉજાડા ઘર હમારા ઓર કીયા હૈ ખાનમાં તુને;
હમે દુન્યાસે જાનાહે નહી લગતા ઠીકાનાહે,—ફલક.
હમારે બાગે અશરતપર એ ક્યા બાદે ખીઝાં આઈ;
ગુલો બુલબુલકી શાદીમે યે બદલી ગમકીહે છાઈ,
હજાર અફસોસ એક ઉમેદભી દીલકી ન બરઆઈ;
મુજે તકદીરને રોજે સીહા ક્યા હાએ દીખાલાઈ,
જો ઓરો કોહસાનાહે તો મેરેકો રૂલાનાહે;—ફલક.

છોડ દે ડરકી બાત મોઆ—ત્વારો દેશ.

પીદરે દુખતર—એ બેટી બદબખ્ત તુ મેરી—એ બેટી બદબખ્ત,
તેરી સુરત છુપા તુ યહાંસે જારી અબ ઘસ વખ્ત;
નસીબ તેરા ફુટા યે હે જા તુ કહીં અબ મર,
મરતે દમતક કભી ન આયો મેરેહી તુ ઘર.

અમેં દુરીસે જી જલાતે અશક આંખુસે—(એ શાહ.)

જંગલેકી ભેરવી.

દુલહન—હુવા વેરાન દીલ મેરા કે મેરા ખાનુમા છુટા;
કે તુ છુટા શહેર છુટા મેરા મુજસે ખુદા રૂઠા,
જો મે એસા જાનતા કે આહ કરૂં દીન રેન;
ઘરસે બે ઘર હો ફીરૂ સબ છુટે સુખ ચૈન,
કીયા ક્યા ફલક તુને કે સબકા મુજસેદીલ તુટા
આહ મેરેકો કીસમે છોડ ગયા યે યાર,
તીર જુદાઇ માર કીયા હુવા કલેજે પાર;
હુવા આંખુસે ખુનજારી જીગરકા આબલા ફુટા,

પરદા ૧૦ વા. જંગલ.

(બલોબાસ જોગનકે શેહજાદીકા ફીરાકે યારમે દીલ અફગાર ફીરના.)

ડુબકર દીલમેં મેરે તીરકા પેકા ન રહો—ચમન કલ્યાણકી.

દુલહન—દુર આંખુંસે જો મેરે વો મેરા નુર હુવા,
આહ દીલ બલે મીસાલે શરરે તુર હુવા;
ફરહતે શાદીસે મેરા દીલથા ખુશીકા માઅદન,
આમદે ગમસે જીગર ખાનએ જમબુર હુવા;
બનકે જોગનકી તરાહ ફીરતી હુ બનબન મારી,
મુજસે સબ દુર હુવે એક જો તુ દુર હુવા;
બસકે વેરાન હુવા ગુલશને આલમસે દીલ,
દશ્ત ઓર કોહકા ફીરના મુજે મંજુર હુવા;
કોઇ હમદમ હે ન મુનસ ન કોઇ સંગ ન સાથ;

આહ દુનીઆમેં ન કોઇ મુજસા ભી રંજુર હુવા,
આહ દીખાનેકી જહાંમે કોઇ સુરત ન રહી;
સંગ ફુરકતસે મેરા શીશએ દીલ ચુર હુવા,
અશક ખુની મેરે આંખુસે રવાં હે દેખો;
ગમે ફુરકતસે જીગરમેં મેરે નાસુર હુવા.

રહા રહા ન કોઇ હમારા—એ રાહ

દુલહન—હાએ ઉડા એ બખ્ત હમારા જોકિ હુવા જુદા માહ પારારે—હાએ.
અબ મેં યહાંસે જાઉં કહાં પે સાથ નહીવો પીઆરારે—હાએ.

પહેલા બાબ ખતમ.

બાબ ૨. રા. પરદા ૧ લા. બાગ.

(શાહજાદેકો પલંગપર સોતે હુવે દીખાઇદેના ઓર શાહપરીને ઉસ્કો જગાના ઓર જીન્દા કરના ઓર આપને છુપના ઓર શાહજાદેકા બેદાર હોકે ગાનાં.)

તુ વોહે કે સબકે તઈ દે જરા વકુફ.—એ રાહ

શાહજાદા—લીલ્લાહ કોઇ કહો કે યે કીસકા મકાન હે;
કીસ્સે યે હાલ પુછું ન કોઇ ઇન્સો જાંન હે,
ક્યા ખાબ દેખતાહુ વ યા જાગતાહું મેં;
વલ્લાહ ક્યા અજબ યે ખુદાઇકી શાન હે,
મેરેકો કોન ઘરસે ઉડા લાયા ઇસ જગા;
હય હય યે બાગ દેખ મેરા દીલ હેરાન હે.

(શાહપરીને ઇજહાર કર કેહના.)

કોસો મસ્તકે આનેકી આરજુ હે.—એ રાહ.

શાહપરી—મેરેસે તુ યે જો હુવા બેવફારે,
ઉસીકી યે દી મેને તુજકો સજારે;

કસ્મ ખાકે તુને દીયા થા મુજે કોલ,
ઉસી કોલસે આખીર તુહી ફીરારે;
અબસ તુને કુછ અપને દીલમે ન જાના,
મેરે મસ્તમેકો દીલબર હમારે.

ચાંદ બાદલમે છુપાથા મુજે માલુમ ન થા—એ શાહ.

શાહજાદા—મસ્તબા તેરા યે જાંથા મુજે માલુમ ન થા,
ન યહી વહમોં ગુમાંથા મુજે માલુમ ન થા;
યે ખતા લીલ્લાહ મેરી માફ કરો એ સાહેબ,
તુજમે યે સહેર નેહા થા મુજે માલુમ ન થા;
અબ કભુ મેં ન ફીરૂં તેરેસે વલ્લાહ બિલ્લાહ,
તુજમે ઉલફતકા નીશાં થા મુજે માલુમ ન થા.

મસનવી

શાહપરી—નહી માફ તેરી કરૂંગી ખતા,
કે બેશક કીયા તુને મુજસે દગા;
નહી મુજકો અબ કુછ તેરા અતીબાર,
ઇસી વાસ્તે મેં કરૂંગી યે કાર;
કે મુરદા તુજે કર યહાંપર રખુ,
જબ આવુંગી મે તુજકો જીતા કરૂં;
તુમ સોતે રહો ચેનસે એ મીયા,
કે ફીર આઠ દીનકે મેં આવું યહાં;
તબ જીન્દા મેં તુમકો કરૂં આન કર,
મીલુંગી તુમારેસે એ દીલ જીગર.

(શાહજાદેકો બેહોશ કર જાતીહે.)

પરદા ૨ રા. જંગલ.

વકત મુશકીલજાને મન અબ સબ્ર કરના—એ રાહ.

શાહજાદી—દશતમેં ઓર કોહમે ફીરના યે મેરા કાર હે,
યાર બીન મેં એશ દુનીયાં દીલપે મેરે બાર હે;
દશત પૈમાઇસેહે કયા કયા દીલમે ખલશ,
પાઉંમેં હે આબલે ઓર આબલોં ખાર હે;
જુસ્તેજો શીરીં દહનકી હે મુજે કોહે સારમેં,
સુરતે ફરહાદ મેરા જીન્દગી દુશવારહે;
યાદ મેં અપને કમાં અબરૂકે એ બારે ખુદા,
નાવકે હીજરે સનમ સીનેસે મેરે પારહે;
કયા બીજાને કરદીઆ વેરાને બાગે દીલ મેરા,
આહ ઉસ ગુલ બીન યે ગમ મેરે ગલેકા હાર હે.

(દેવકાઆના ઓર શાહજાદીકો દેખકર આશક હોના.)

બેત.

દેવ—હા-ચલ તું મેરેસાથ પીયારી ચલ તું મેરેસાથ,
અબતો તેરા હરગીજ મેંતો નહીં યે છોડુ હાથ;
દેખ તુજે મેં હુવા આશીક સુન તું એ ગુલનાર,
અબતો તેરેકો બનાઉગા મે અપને ગલેકા હાર;
હા-ચલ તું મેરે સાથ પીયારી ચલ તું મેરે સાથ.

કીસોકા દરદગમ જાલીમ—એ રાહ.

શાહજાદી—અજી મામુંમીઆં નાશાદસે દિલ શાદ ક્યા કરના,
જો ભુલાં આપ ખુદકો ઉસકે તે ફીર યાદ ક્યા કરના;

હમારા મુલક દિલ લૂટા હે આકર સહન એ ગમને,
જહાં બેદાદ હાકીમ હો વહાં ફરયાદ ક્યા કરના;
ફીરાતા હીજરમેં હે દર બદર યે શર કટાનેકો,
બનાહે આસમાં અપનેલીએ જલ્લાદ ક્યા કરના;
મીટાયા નકશ હવેહે બખતકો જબ દસ્તે કુદરતને,
ફીર એસી તેજ દસ્તી માંનીએ બેહજાદ ક્યા કરના.

મસનવી.

દેવ—અરે તુને માનું મુઝે કીઉ કહા,
મેં ક્યા તુજકો સમઝાથા એ દીલ રૂબા;
યહી તેરે કહેનેસે લાચાર હું,
મઆફ કર તેરા મેં ગુનેગાર હું;
ચલ દીલદાર તેરા બતાઊં તુઝે,
જહાં હે વહાં અબ લેજાઊં તુઝે;
પરી એક હમારેમે હે ગુલનાર,
અપને બાગમેં ઓ લે ગઇ તેરા યાર;
ઉસને ઉસકો મુરદા બનાકર વહાં,
રખાહે તું ચલ સાથ મેરે બેગુમાં.

(જાના દોનોકા.)

પરદા ૩ રા. રસ્તા.

(પદરે શાહજાદેકા બરાએ તાલાશ કરને બેટેકે.)

ઇસ આતસે ફુરકતને કહું—એ રાહ.

પદર—એ લખતે જીગર ગમ તેરા મુજકો સતાતા,
હરદમ મેં મેરે ચશમસે હે અશક બહાતા;

તેરે ફીરાકને યે મુઝે ઘરસે નીકાલા,
આખીર યે મુઝે દસ્ત બીયાબાંમે ફીરાતા;
ગર મરગયા તો લાશ તેરી કીસને ઉઠાઇ,
હૈ હૈ યે સબબ મુજકો નહી કોઇ બતાતા.

પરદા ૪ થા. બાગ.

(શાહજાદા મીરઝે મુરદેકે સોતાહૈ.)

(શાહજાદી ઔર દેવ આતેહૈ.)

બેત.

દેવ—ખડી રહે યહાં તું સબર કર જરા,
કે મેં ઇસકો જા કરકે દેતા જગા.

(દેવને જગાકર છોપજાના ઔર શાહજાદેકા ઇધર ઉધર દેખના.)

એહ દરીઆ મોજ ગુનાગુંબર આમદ—એ રાહ.

શાહજાદા—અરે કહાં વો ગઇ મુજકો જગાકર,
ખુદાજાને યે ક્યા ભેદ યહાંપર;
યહાંપર કોઇ નજર મુજકો ન આતા,
સીવા ઉસકે જગાવે કોન આકર;
નહીં તાકત કીસીમેં કોઇ આવે,
બગેરઅજ દેવ પરહુકે યે જાપર.

અબ જા મહેલમેં કરદે તું યે શોરીકો ખબર—એ રાહ.

દેવ—દેખ સામી ઔરત તેરી આઇ હે યહાં,
ઢુંઢતી વો કરતી આઇ શોર ઔર ફીગાં.

(દેવને દોખાકર ભાગ જાના.)

સુબહાન અલ્લા ખુદાને કયા બનાઇ હૈ તેરી સુરત—એ રાહ.

શાહજાદા.—મેરી જાની મેરી દીલબર તુંઇ મેરી પીયારીહે,
શબો રોજ યાદ મેરે઼ા દીલો જાંસે તેહારીહે
તેરેકો દેખનેસે અબ હુવા મસરૂર દીલ મેરા,
મેરે તું દીલકાહે દીલબર ઓર મેરી તું કુંવારી હે;
મેરીઉમેદ બરઆઇ તુજે દેખા નજર ભરકે,
કે મુદતસે તેરી મુજકો નીહાયત ઇનતેજારીહે.

એ જરૂર આમદે બહાર બજોશ—એ રાહ.

શાહજાદી—હમદ બેહમદ હે ઓર શુકરે ખુદા,
જીસને મુજસે તુમેં દીઆ હે મીલા;
ફીર યે સુખા હુવા દરખત હરા,
ફુલીશાખે ઉમીદ હે બરલા;
અબ દીખાવે ન રોજ હીજર ખુદા,
તુમકો મુજસે કભી કરે ન જુદા.
હો ભલા તેરા આશમાં હો ભલા;
બાગે દીલમે ગુલે ઉમીદ ખીલા,
ચલી આલમ મેં યે ખુશીકી હવા,
હે હરએક બુલબુલ નગમે સરા.
અબ દીખાવે ન રોજ હીજર ખુદા,
તુમકો મુજસે કભી કરે ન જુદા.
મીલા મુજકો તુ યુસફે દોરાં,
ચાહથી જીસકો જું ચહે કીનઆ;
થી જલી ખાંકી તરહા નાલાકુના,
હુ અજીજું મેં અબ અજીજે જાં;

અબ દીખાવે ન રોજ હીજર ખુદા,
તુમકો મુજસે કભી કરે ન જુદા.

શાદ બાદ એ નસીમ ફસ્લે બહાર,
તેરી આમદસે હૈ ગુલો ગુલજાર;
દસ્ત હાંમું સુરંગ લાલ એજાર,
દીલસે કુરબાં ચમનમેં ગુલપે હજાર.

અબ દીખાવે ન રોજ હીજર ખુદા,
તુમકો મુજસે કભી કરે ન જુદા.

(આના વકત મુલાકાત શાહપરીકો ઔર દોનોકો બાહુમ
દેખતેહી ગુમે હોના ઔર નીગેબાનોકો પુકારના.)

મસનવી.

શાહપરી.—અરે ઓ નીગેબાન ઓ બેહયા,
મેરે રૂબરૂ અબ તુ યાં જલદ આ;
નાગેહબાની કેશી યે તુને કરી,
સજા તુજકો માકુલ દું ઇસઘડી;
અરે કોઇ હાજીરહે દેવ યહાં,
કે જલદી મેરે રૂબરૂ હો અયાં;
તુમ મુશકી ઇનકી અભી બાંધ કર,
લેજા તુમ સેહરામેં ઇનકો મગર;
વહાંપર ઇનકે લો સર કાટકર,
રખો ઉન સરોકો બુરૂજકે ઉપર.

(દેવને ઇનકો મુશકો બાંધકર લે જાના)

પરદા ૫ વા. રસ્તા.

(શાહજાદી ઓર શાહજાદા દોનો હમરા ગાતેહે.)

જી નીકલ જાએગા—એ રાહ.

દોનુ—જી નીકલ જાએગા અગ છોડકે તન,
તનસે હોજાએગી યે જાન અલગ,
એ ફલક જુલમ હે કયા,
કયા હુઇ હમસે ખતા
દીલપે ગુજરે હે યે કુછ રંજો મહન,
હે હરએક દોસ્ત મેહરબાન અલગ;
આહ યેહ જોરોજફા,
હમપે અફલાક હે કયા;
કોઇ દીલદાર ના દીલભર ન સુજન,
વીસપે હે જાન પરેશાન અલગ;
આહ એ બાદે ખીજા,
લુટતા હે ગુલશને જાં;
હર રવીશ આંખમે હે ખાર ચમન.
ગુલસે હોતાહે ગુલીસ્તાન અલગ;
આહને છાકે ધુવાં,
કરદી અંધેર જહાં;
આતશે જીને લગાઇ હે લગન,
હોગા ઇસ ઘરશે યે મેહમાંન અલગ;
સરપે આ પોહચી કજા,
થા કઝાંહી હુકમે ખુદા;

અબ ન કુછ એશ ન રાહત ન અમન,
જીસમસે હોગા યે એવાન અલગ.

<u>દુસરા બાબ ખતમ.</u>

બાબ ૩ રા. પરદા ૧ લા. જંગલ.

(પદરે પોસર ફીરાકે પીસરમેં આહોજારી કરના.)

ગર હમને દીલ સનમકો—એ રાહ.

પોદર—મગમુંમહું ફીરાકમે બેટેકે સુબહોશામ,
ખુને જીગરકે ખાને સિવા કુછ નહીં હે કામ;
ફીરતાહું મારા મારા બીઆબાંકે દરમીઆં,
છુટા સભી અબ મેરા યહાં રાહતો આરામ;
અફશોસ યે જમીંમેં અબ કોઇ રહા નહીં,
હે હે જહાંસે ગુમ ગે હુવાહેગા મેરા નામ.

પરદા ૨ રા. કીલા.

(શાહજાદે ઓર શાહજાદીકા સર બુરજપર નજર આતાહે ઓર ધડ નીચે પડેહે ઓર સરમેસે ગાનેકા અવાજ.)

ફીરાતાહે હમે કાંકા યે કીસમતકા બદલજાના—એ રાહ.

શાહજાદીકા સર—કજાકા હુકમ થા યુંહીં હમારા ઇસ જગે આના,
મુકદરમે લીખા થા ઇશ જગે આતેહી સરજાના;
ચડા મનસુરસા સુલીપે સર અપનાતો યાકીસમત,
લીખાથા બસ તુમારે હાથસે યે શરકા કટ જાના;
ચલી બાદે ખીઝાં એસીહે નખલ જીન્દગાનીપર,
ચમનમેં શાખપરજું ગુલ શુગુફતાહોકે કુમલાના;
યહી રોજીમેં થા મેરે લીખા રોજે સીઆએ દીલ,
યહાં તક થા મુકદરમેં હમારે આબ ઓર દાના;

અજલ કે હાથસે બચકે કહાં હમ ભાગજા સકતે,
લીખીથી મૌત ગર ઐસીતો ઉસકા લાખ શુકરાના.

યે કયા ઇશક આફત ઉઠાવેગા—એ રાહ.

શાહજાદા—ખુદાયા યે કયા વકત હમપે પડા હે,
યે સર જો હમારા બુરૂજપે ચડા હે;
યે જાલીમ પરીને હમારે હી ઉપર,
કી હે યે નાહક યે જોરો જફા હે;
છુડા ઇસ મુસીબતસે અબ હમકો યા રબ,
બજુજ તેરે કીસકા નહી આસરા હે.

(બતબાસે પીસરકે ઇનતકાકન વહાં પીદરકા આના ઔર સરોંકો દેખકર તઆજુબકર પેછાનના.)

પરી રૂકા હુવા સૌદા પરેશાં હાલ મી કરદમ—એ રાહ.

પીદર—પીસર જબસે ગયા મેરા હુવા હું તબસે મેં નાદમ,
ઉસીકે હીજરમે મેને ઉઠાયા સરપે એક આલમ;
(દેખકે) અરે હે હે યે કયા ઇસજા અચંબાં દેખતા હું મેં,
યે સર કીસકે હે બુરજુંપર યે ધર કૈસે પડે બાહમ;
મેરે બેટે બકુ જેસી યે સુરત ઇન સરૂંકી હે,
ખુદા જાને યે કયા ઇસરાર હે વલ્લાહી આલમ.

મસનવી.

ગયબરો ફીરસ્તા—અગર કોઇ આવે યે જીનો બશર,
કે જીન્દા યે હોવે ઇસી વકત પર;
તો યે કામ વો શખ્સ કરે ઇસ ઘડી,
જો કહેતા હું મેં યે સુને કાન ધર;

એક કાહેકાફ કરકે ખડા હે પહાડ,
ઉસી પર હે એક દેવ બકકાસ કર;
હે ઉસ દેવકે પાસ આબેહયાત,
તલબ કરકે લાવે વહાં જાએ કર;
ફીર ઇન દો સરકો ધરસે મીલા,
વો છીરકે તો જીતે યે હોં સરબસર.

આજ મેં પાઇ ખુશીકી નોશાની—એ રાહ.

પીદર—આજમે પાયા ખુશીકી બશારત—ખુશીકી બશારત.
ખુશીકી બશારત આજમે પાયા ખુશીકી બશારત,
જાતા હું અબ મેં કોહકાફપર—સુનકે યે તેરી હીકાયત;
આજ મેં પાયા ખુશીકી બશારત.

પરદા ૩ રા. જંગલ.

આજ ગમકા હુવા આશકારા—એ રાહ.

પીદર—ફીરતા ફીરતા યહાં તક મે આયા,
લેકીન કોહ કાફ કહીં મેં ન પાયા;
મારે દેહશતકે દીલ કાંપતા હે,
હે હે કયા મેં કરૂં એ ખુદાયા.

(દેવ બહોત ઉસ જંગલમે આતે હે.)

અબ જા મેહેલમે કર દે તુ શોરોંકો ખબર—(એ રાહ.)

દેવ—આઓ આઓ માર ઇસકા દેખો તુમ પકડ,
દેખો નહી તો ભાગતા હે યે અભી બશર.
પીદર—હાએ હાએ મરગયા મે કયા કરૂં ઇધર,
એ સુલેમાં તુમ મદદકો પોંહચો આનકર.

(સબ દેવને સુલેમાનકા નામ સુનકર હેરતમેં હોકર ખડે હોના.)

પીદર—ખાઓ ખાઓ મુજકો સારે તુમ યે મારકર,
 કીઊં ખડે તુમ હો રહે હેરતમે આનકર;
દેવ—કયા હમ ખાવે તુમકો સાહબ બોલો યે ખબર,
 નામ કીસકા લાએહો યે તુમ જબાનપર.
પીદર—યે સુલેમાં નામ જીનકા બોલાહુ ઇધર,
 ઉનકી મે ઓલાદસે હું શુનલો કાનધર.
દેવ—તોબા તોબા કયા ગુનાહ હમ કરતેથે ઇધર,
 હમ યે સારે આપસે યહાંપે બે ખબર;
 તકસીર હમસે હુઇ યે સાહેબ બખશો કર મેહેર,
 હમ તુમારે હે ગુલામ સુન એ નામવર.
પીદર—તકસીર કી તુમ માફ અપની ચાહતે હો અગર,
 કામ મેરા યે કરો તો બખશુ મે મગર;
દેવ—કયા તુમારા કામ હે બોલો સરબસર,
 હમ કરેગે આંખુસે જલદ જુદતર.
પીદર—મુજકો યહાંસે જાના હેગા કોહકાફપર,
 વહાંપે એક દેવ રહેતા હે બક્કાસ કર;
 આબેહયાત હે પાસ ઉસકે સુન મે' યે ખબર,
 આયા હું ઇસ વાસ્તે યહાંપે કસ્દ કર;
દેવ—હાંજી હાંજી દેવ હેગા નામ બકકાસ કર,
 વો હમારાહેગા સાહબ સુનએ નામવર;
 ચલીએ ચલીએ સાથ હમારે કોહકાફપર,
 હમ તુમારેકો મીલાતે હે સુજાએ કર.

પરદા ૪ થા. જંગલ.

(દેવ બકકાસ જંગલમેં સોતા હુવા હૈ ઔર સબ દેવને શાહકો લેકર આના.)

જાગીએ ગોપાળ લાલ પંછી બંબોલે—એ રાહ.

દેવ—જાગો હમારે સાહેબ આંખ ટુક ખોલો,
આએ યે બુજરૂગ યહાંપે ઇનકો કુછ બોલો;
ક્યા તલબ યે કરતે તુમસે વો ચીજ દોલો—જાગો.

મસનવી.

બકકાસ—અજી બોલો સાહેબ કહાંસે તુમ આતે,
કે ક્યા ચીજ હમારેસે હો આપ ચાતે;
કહો તુમ વહી ચીજ મૈં તુમકો દીલાઊં,
કસમ હે સુલેમાં ન પીછે ફીરાઊં.

પીદર—બહોત દુરસે મૈં હું આયા યહાં,
કે મુશ્કીલસે પાયા તુમારા નીશાં;
મુઝે ચાહીએ થોરા આબેહયાત,
દીલાઓ તો હો જાવે બસ ખુબ બાત.

અજી બોલો મસ્તકે મીઠે બચન—એ રાહ.

બકકાસ—અરે દેઓ અબ જાઓ જલદીસે તુમ—અરે.
આબેહયાત ઇસકો દીલવાકે સારે,
રૂખસત કરો મીલ બહમ—અરે દેઓ.

પરદા ૫ વા. મેહેલ શાહપરીકા.

સનોબર શાહકે હજુરરે નાચે ગાવેરે—એ રાહ.

દદા—કીઉં હે તુ રંનજુરરે,
હમસે બોલ એ પીયારી—કીઉં હે.

આજ ફીકરમંદ કીસલીએ હે તું;
ક્યા હે તુઝે મનજુરરે—હમસે,

કાસીદા સાદે ખબર યારકે—એ રાહ.

શાહપરી—ક્યા મેરે હાલસે તુમ કોઇ ખબરદાર નહીં,
જાનકે પુછના યે તુમકો સજાવાર નહીં;
મેં તો સમઝીથી કે દુન્યામેં વફાદાર હે સબ,
લેકીન અબ દેખાતો બસ કોઇ વફાદારનહીં;
કાટ સર જીસકા રખ્ખા મેંને બુરજકે ઉપર,
ઉસ બીના કોઇ મેરા જાનો અરે યાર નહીં.

આંદનોમે ચીટકારી ચલોરી સહેલીયાં—એ રાહ.

સહેલીયાં—કીલે પર જાવે ચલોરી સહેલીઆં,
દેખેં તોરા દીલદારરી;
જીસકા સર તુ બુરજપર રખ્ખી હે,
હમકો દીખ્ખા એક બારરી.

પરદા ૬ વા. કીલા.

(આકે પીદરને બુરૂજ પરસે સરકો ઉતારકે ધરૂંસે મીલાકર આબેહયાત છીરકકર જીન્દા કરના ઔર ગલે મીલના ઉસી વકતમે શાહપરીને આના ઔર દેખના.)

રૂ હૈ બદનમે હૈ તપાં—એ રાહ.

પીદર—શુકરે ખુદાકે ઇન દોનુ બખ્ત મેરા ખુલા ખુલા,
મુદતસે જીસકી યાદથી વોહી મુઝે મીલા મીલા.
ફરત ખુશીસે દીલ મેરા દેખ તેરેકો એ પીસર,
બાગ જરાંમે મીસ્લે ગુલ વાહ વાહ ખીલા ખીલા;
હીજરસે તેરે કુબકુ બહોત ફીરા મે સુબસુ;
સખ્તીકા વકત ટલ ગયા આયા યે વકત ભલા ભલા.

(શાહપરીને ગેંજબનાક હોકર કહેના.)

શાહપરી—અરે તુ કોન હે કે બખ્ખત બદકાર,
નહી કુછ અપને જાંકી તુજકો દરકાર;
કોઇ હે દેવો જીન હાજીર યહાં પે,
કે એકદમ રૂબરૂ મેરે હો ઇજહાર;
પકડ ઇસ રંડીએ બદકાર કો તું,
લેજા આતશ કેદ મે કર ગીરીફતાર;
એ કંમબખ્ખત હો તુ અબ ગારત જમીમેં
ચલા જા મીસલેકારૂં કે હો ફીન્નાર.
(પીદરકા જમામે ગરક હોના શાહજાદીકો દેવને પકરકે
લેજાના ઔર શાહજાદેકો અપને પાસ રખના)

પરદા ૭ વા. મહેલ.

યેતો મજનુ હોગા દીવાના—એ રાહ.

શાહપરી—તુ તો બેશક બડા બે વફાહે,
લાએક તેરે યે જુલ્મો જફા હે;
જો યું મુનકીર મુજસે હુવા હે,
ખૌફ મેરા ન તુ કુછ રખ્ખા હે;
ખેર જો કુછ યે તુજસે હુવા હે,
માફ વો સબ મૈને તુજકો કીયા હે,
લેકીન ફીરકે જો એસા કીયા હે;
તબ તુ રખ યાદ ન તેરા ગલા હે,
હકને દીઆ હે તાજ યે વખ્તો, સોહની—એ રાહ.

શાહજાદા—વલ્લાહ તુજસે અબ ન કભી હોઉંગા જુદા,
કહેના યે તેરા આંખુસે મેં લાઉંગા બજા;
બેશક મૈ તેરા હુ યે ખતાવાર જાને મન,
કર માફ તુ મુજકો બખુદાવન્દ એ ખુદા;

મીસ્લે ગુલામ કે તેરી ખીદમત મે રોજ શબ;
મે હાથ જોડ રહુંગા તેરે રૂબરૂ ખડા.

ઇશક કયા શે હૈ કીસી કામીલસે—એ રાહ.

શાહપરી—બેવફા મેરે પહેલેગર તુ સુન હોતા એ સનમ,
કાહેકો પીર યે ઉઠાતા તુ મેરેસે રંજોગમ;
ચલ અબ નીકાલુ ઓરતકો તેરી,
આગસે છુડાઉ ઉસકા દામ દામ.

પરદા ૮ વા. આતશકા કીલા.

(શાહજાદી આગમે જલતીહૈ.)

દરદોગમ જાને મન—એ રાહ.

શાહજાદી—દરદગમ યા ખુદા કયા સીતમ આ પડા,
કયા ગજબ આ પડા યાખુદા યાખુદા;
ચરખને કહાં મુજે લાયા હે ઇસ જગા,
કયા અજબ નોએકા મુજઉપર કર રહા;
બખતભી યા ખુદા ક્યા મેરા સો ગયા,
ઇસ બલાસે અભી કર મુજે તુ રહા.

(દાખીલ હોના શાહપરીકા મઆ શાહજાદેકે ઓર દેવકો હુકમ કરના.)

તકુરાકા હોતા હે એસાભી—એ રાહ.

શાહપરી—દેવો ઇસ આગમે અબ જલદ અભી જાઓ તુમ.
ઇસકી ઓરતકો યે આતશસે યહાં લાઓ તુમ;
દેર અબ કુછ ન કરો જાઓ ઇસી આતશમે,
જો યે જલતી હે ઇસે જલદી બચાલાવો તુમ;

દેખતે ક્યા હો ખડે જાઓ એમુજી દેવો,
મેરે ફરમાનકો ઇસ વકત બજા લાઓ તુમ.

દેવ.—જલતી હુઈ આગમે હમ કીસતરાહ હૈ હે જાવે,
ક્યા હમે આગમે ઇસ વકત જલાઓ તુમ.

(ફુંક કરકે મંતર.)

પરી.—જાઓ અબ સરદ હુઇ દેખો વહાંજાકે ભલા,
જો વો જન બેઠી હે અબ ઉસકો ઉઠા લાઓ તુમ.

ક્બસે ગઇ મોરા પીઆરી ના જાનુ કાહે સીધારી—એ રાહ.

શાહજાદી.-બચી આગસે જાન હમારી જીન્દગી હુઇ જગમે દોબારી
બચાઇ હે ખુદાને ઇસ બલાએ આસમાંનીસે;
ફના હોતે થે હમભી જલ કે ઇસ દુનિયાં એ ફાનીસે,
રહે જીન્દા જહાંમે હમ ખુદાકી મેહેરબાનીસે;
બચાયા હકને ઇસ આતશ કેદ નમરૂદ શામીસે.
ગઇ દીલસે વો સબ બે કરારી બચી આગસે જાન હમારી
રહે શુકરે ખુદા ઇસ આતશે સોજાસે હમ જીતે,
બચે ઇસ સોજ બુરજે આતશી એસે કમ જીતે;
શીરઆએ મુલક હસ્તી છોડ કે મુલકે અદમ જીતે,
ખુદા કે હુકમસે હોતે હે યહાં મુરદે સનમ જીતે;
હુવા હમપે હે યે ફઝલ બારી બચી આગસે જાન હમારી
યકાયક આઇથી સરપર હમારે આફતે દોરાં,
હુવાથા આહ સોજાસે હમારા દીલજીગર બીરીઆં;
જલાકર ખાકહી કરડાલતા યે આતશે સોજા,
બચાઇ હકને ઇસ નારે જહનમસે હમારી જા;
ઉસકી કુદરતકી મે બલહારી બચી આગસે જાન હમારી.

સુબ્હાનલ્લાહ ખુદાને ક્યા બનાઇ—એ રાહ.

સખીઆં.—તુમારેકો ખુશીકા જસ્ન યે હરઆં મુબારક હો,
મુબારક હો મુબારક હો યે એજીથાં મુબારક હો;
હજારૂં રંજ જેહમતસે ખુદાને અબ છુડાયાહે
ખુશીકા દોર આ પોંહચા તુમે અબ યહાં મુબારક હો;
મેહેરબાં શાહપરી ગુલનાર હુઇ જો આજ બસ તુમપર,
વીસાલે શાહપરીકા અબ તુમે એજાં મુબારક હો;

ઇસ્સેભી આલા ચીજ મે તુમકો દીલાઉંગા —એ રાહ.

શાહજાદા.—ફજલે ખુદાસે આજ બચી મેરી જાન હે,
હરદમ યેસાત શુકરે કે ખુલતી જબાન હે;
અપને ફજલો કરમસે મુઝકો બચા લીઆ,
એસા કરીમ વો સાહેબે જી ઇજજશાન હે;
અબ માદરો પીદરસે મુઝે તુ મીલાં અભી,
ફીરકર બજા મેં લાઊં તેરા જો ફરમાન હે;

અલફ્રસે તુ યાદકર અલ્હાહકો આદમ—એ રાહ.

શાહપરી.—ચલ સાથ મેરે તેરે વતનકો લેજાતી હું,
માદર પીદરસે તેરે મે જાકર મીલાતી હું;
અબ તખ્તપે મે ચલકે તેરેકો બીઠાતી હું,
એક દમમે મુલક તેરા મે તુજકો દીખાતી હું.

પરદા ૯ વા. રસ્તા.

મીલો લેલા મીલો લએલો.—એ રાહ.

પીદરે દુખતર—ખુદાયા ફજલસે અપને મેરી દુખતર મીલા દે તું,
મુજે દીદાર ટુક ઉસકા કહીસે અબ દીખા દે તું
ફલક કજરૂને મેરેકો યે ક્યા ગરદીશમે લાયા હે;
ઇસો ગરદીશકી આફતસે ખુદાયા અબ છુડા દે તું,

સીવા તેરે કહુ કીસ્સે બજુજ તેરે ન હે કોઇ;
તેરે ફજલો કરમસે અબ મુજે ખાલીક બચાલે તું.

પરદા ૧૦ વા. દરબાર.

હમ આપસે લેકર રજા.—એ રાહ.

પદરે પીસર—મેરે પીસરકા ઉસ જગા હે હે ખુદાયા ક્યા હોગા,
ઇસકા જીગર કીસ્સે કહું ઔર કોન કરે યે કીલોકાલ;
વો કંબખત શાહપરી ઉસપર ખુદાકી માર હો
હેગી લપટ વો સંગદીલ હકકી ઉસે ફીટકાર હો;
બડકો મેરી વાં આગમે ડાલીથી બસ કરકે ગજબ,
વો તો મરી હોંગી વહાં ઉસ આગમે જલ કરકે અબ

શાદ હો મેહેરબાં બખતકો યારીસે.—એ રાહ.

ચોબદાર.—હો ખુશી મેહેરબાં બખત કે તાલેસે હો ખુશી,
બેટા બહુ દોનો આએ યહાંપે;
મીલને તુઝે જીશાંન બખત કે તાલેસે—હો ખુશી.

કીસી મસ્તકે આનેકો આરજુ હે—એ રાહ.

પીદર.—હે શુકરે ખુદા આજ દીન યે ક્યા આયા
મેરે દીલકે ગુનચેકો તુને ખીલાયા;
યે દાગેજીગર મેરે દીલમે લગાથા,
ખુદાને અબ યે દાગકો બસ મીટાયા;
કહાં હે લેઆ ઉનકો જલદી યહાંપે,
કે જો તુને મુઝદા યે મુજકો સુનાયા.

(દાખેલ હોના શાહજાદેકા મઆ શાહપરીકે ઔર ઔરતકે સાથ દરબારમેં.)

આવો એ મેહરબાન—એ રાહ.

શાહ.—ઓ ઓ લખતે જીગર મેરે આવો,
મેરે નુરલ બસર યે તુમ આવો;

રાત દીન તેરી ફુરકતમે રોતા,
મુજકો રોનેસે ટુક અબ હંસાઓ.

હાલે દીલ અબ કીસતરાંહ તુમસે.—એ રાહ.

શાહજાદા.—એ પીદર અબ શુકરે હક દીલસેં બજાના ચાહીએ,
જોકે ગુજરા રંજોગમ ઇસકો ભુલાના ચાહીએ;
દેખો અબ યે શાહપરી સમજો બેઠી કે મોસલ,
અબ ઇસે કોઇ કીસ્તરાંહસે નેં દુખાના ચાહીએ;
જો લીખા તકદીરકા હોને બીગેર ટલતા નહીં
જો કે ગુજરા વો જબાંપર કયા લે આના ચાહીએ;
અબ અરજ યે હે તુમારેસે એ કીબલા જાનેમન,
ફીર યે દોકી મુજસે શાદી અબ કરના ચાહીએ.

શાહા.— (તીનુકાહા મીલાકે મુબારકબાદી ગાતેહે.)

આઇ ચમનમે બાદ બહારી બહાર હે,
દુલા દુલહનકા આજહી મતલબ બરઆર હે;
શાદીસે સબકે દીલપે ખુશી આશકાર હે,
હર ગુલ શગુફતા આમદે ફસે બહાર હે
હરએક રવીશસે ગુનચએ ખાતીર શગુફતા હે;
ગુલપે હજાર જાનસે બુલબુલ નીસાર હે,
દુલહનકી આજ જુલફમો અંબર હે ઇતરસી
ખુશબોમે રશકે નાફસે મુશકે તતાર હે,
સારે તમાશબીનો બરાતી હે ખુશ લીબાસ,
સુરખો સુફેદ આજ સભી ગુલઓજાર હે.

—તમામ શુદ.—

		રૂ.	આ.
કાન્ડુથન બેગો	... ...	૦	૧૦
બ્રોકન મીક્સ્ચર	... ...	૦	૧૦
સુમાત્રા કાશી દરેલી	... ...	૦	૧૦

તે સિવાય દરેક જાતની ચાહમાં વાપરવાની ખાંડ, કાફી, આલ્બુખારા, ટાપીઓકો, આરારૂટ, કોર્ન ફ્લાવર, કોકો, મુરબ્બો, નીકુબની, સાબુ, સીગાર, સીરૂટ, અમેરીકન તંબાકુ, બરડાઈ, ટરકીશ તમાકુ. ઇત્યાદિ દરેક જાતનો માલ ખાચો ભરેલો સસ્તે ભાવે મળશે, જે એક વાર લઈ જવાથીજ ખાત્રી થશે.

તરેહવાર તરકી તંબાકુની શીગારેટ (કાગળની બીડીયો)

શો શો નાં બાકસ નીચે લખેલા ભાવે મળશે.

		રૂ.	આ.
શીશમાકિન્ક સીગારેટ્સ (કાગળની બીડીયો)	...	૩	૦
હેલન	... ...	૨	૮
પ્રીન્સ ઓફ વેલ્સ	... ...	૨	૦
બાહ્ટારોયા...	... ...	૧	૮
શુલતાન	... ...	૧	૪
સારોઝા	... ...	૧	૦

દામોદર રતનશી,

ચીનાઈ અને હિંદુસ્થાની ચાહ વેચનાર.

કાલકાદેવીને રસ્તે મહાજનવાડી પાસે નં. ૨૯, મુંબઈ.

આ ચોપડીઓ નિચે લખેલે ઠેકાણેથી મળશે.

	રૂ.	આ.	પા.
સીતાહરણ નાટક...	૦	૮	૦
વીરસિંહ ચંદ્રિકાનાં ગાયનો	૦	૧	૦
સીતાહરણ નાટકમાંના ગાયનો	૦	૧	૦
ઓખાહરણનો ગાયણરૂપી ઓપેરા	૦	૧	૦
કામસેન અને રસીકા નાટકમાંના ગાયનો ...	૦	૧	૦
રૂકમીણીહરણનો ઓપેરા	૦	૧	૦
વીરમતી નાટકનાં ગાયનો	૦	૧	૦
સદેવંત સાવળીંગાનો ઓપેરા	૦	૧	૬
મદાલસાનો ઓપેરા	૦	૧	૬
શીરીન ફરહાદનો ઓપેરા	૦	૪	૦
કામસેન રસિકા નાટક...	૦	૮	૦
બખરતે અફઝન ચાલે ફરેબે સૈતાન	૦	૩	૦
સદેવંત સાવળીંગાનો ઉર્દુ ઓપેરા	૦	૨	૦
કરણઘેલા, નાટકના ગાયનો	૦	૧	૦
ગુલબહારે સુબ્જફરશ	૦	૨	૦
નારાયણરાવ પેશવાનો ગાયણરૂપી ખેલ...	૦	૩	૦

કચ્છમાંડવી—નાથોરી ચાંપશી એમરાજ વેરાબજાર.

સુરત નાણાંવટમાં—મનચેરજી જમસેદજી પોસ્ટવાળાપાસેથી

ભાવનગરમાં—શા. પાનાચંદ તેજા બુકસેલરની દુકાનેથી.

દેશાવરથી વેચવા માટે મંગાવનારને પોણેભાવે મળશે.

દામોદર રતનશી.

કાલકાદેવી—માહાજનવાડાને નાકે ના. ૨૭, મુંબઈ.